

“BLIJ MET MIJN LEVEN. JA, ECHT BLIJ.”

In gesprek met René Sannen

De vakantie mag dan wel voorbij zijn, de energie ervan stroomt nog altijd door zijn aderen. Met een trotse glimlach haalt René Sannen het horloge van zijn pols om te tonen hoe de Italiaanse zon zijn vel bruinde. Ook de palmbomen op zijn vrolijke T-shirt houden de vakantiesfeer nog even vast.

‘Ik ben blij met mijn leven... Ja, écht blij,’ zegt hij.

Vriendin Pia, een collega bij Lidwina, maakt hem al 20 jaar gelukkig. Werken bij Nike is een plezier. En van zijn plan kunnen trekken in het leven wordt hij blij en trots.

René heeft het bijna allemaal wel al gezien bij Lidwina. Groenzorg, de snoepafdeling, displays monteren en nu werken op verplaatsing bij Nike. ‘s Morgens pikt hij Pia op bij haar thuis en rijden ze samen met hun elektrische fiets naar Lidwina in Mol. Van daar af gaat het verder met het busje naar Ham. Daar krijgt hij een overzicht van wat er die dag verwacht wordt. Hij plooit dozen van alle soorten en maten en zorgt voor de bevoorrading zodat het werk kan blijven bollen. Met zestien zijn ze, de collega’s van Lidwina die bij Nike werken. Ze werken in kleine groepjes, verspreid over vier verdiepingen. René staat de hele dag recht. Werkt altijd samen met Joke. Een toffe, die Joke. ‘Wij maken plezier en werken voort. Van alles wat ik deed, is Nike het leukste,’ vertelt hij.

Ik vraag waarom dat zo is. René: ‘De mensen zeggen altijd goeiemorgen. Ze vragen hoe het is. Ze doen een babbeltje met ons. Als ze voorbij komen, groeten ze ons. En als iemand jarig is, krijgen wij ook een stuk koek.’ Bij Nike is hij op zijn gemak, ervaart René. ‘Ik voel me daar een collega tussen collega’s.’ ‘Binnen’ bij Lidwina voelt hij zich iets minder op zijn gemak. Nike voelt meer vertrouwd.

*‘Ik heb het graag rustig aan mijn hoofd.
Als er teveel lawaai is,
of als ik voel dat ze mij ergens niet moeten hebben,
dan is het alsof een veer zich opspant vanbinnen.
Dan zou ik willen smijten met iets.
Maar dat doe ik niet.
Ik wil mijn werk niet kwijt geraken,
want de mensen van Nike hebben mij heel graag.’*

Zopas verhuisde René naar een ander appartement. 'Strijken, koken, winkelen en poetsen: ik doe het allemaal zelf.' Hij blinkt. Pia strijkt zijn hemden, want dat krijgt hij niet in zijn vingers, geeft hij grappend toe. Bewindvoerder Stijn organiseert zijn papierenwinkel en betalingen. En af en toe komt er een begeleider vanuit Den Brand. Op zondag helpt hij een kameraad die een kraam heeft op de dierenmarkt in Mol. In de namiddag fietst hij graag met Pia. Even op bezoek bij familie in Postel ofzo.

Op vakantie gaat hij met vzw De Kei, al jaren. 'Als het vakantieboek komt, dan kiezen we waar we naartoe willen. En dan krijg ik van Stijn (de bewindvoerder) een overzicht wat het mag kosten.' Dit jaar werd het Italië, met de nachtbus. Veertig graden, winkeltjes kijken, op het strand zitten met een biertje: zalig. Met de boot naar een eiland varen, dat was een schoon moment. De blauwe lucht, een groenblauwe zee, de wind voelen en op het eiland kleine huisjes bewonderd. En met een gezonde kleur weer thuisgekomen.

René werkt vijftientwintig jaar bij Lidwina. Voor die tijd, toen zijn ouders nog leefden, heeft hij lang gestempeld. René: 'Ik ben blij dat ik ben gaan werken. Ik ben graag bij Nike. En nu kom ik tenminste onder de mensen.'

René is blij met zijn leven.

Echt blij.

Er is 'de Nike',
en er is Pia.

In gesprek met René Sannen

René Sannen (61) woont in Mol Ginderbuiten. Hij woont op z'n eentje op een appartement en slaagt er prima in zijn huishouden te beredderen. Hij is al twintig jaar samen met Pia. Zijn vriendin werkt ook via Lidwina bij Nike.